Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26107
Copyright: Admont, Benediktinerstift

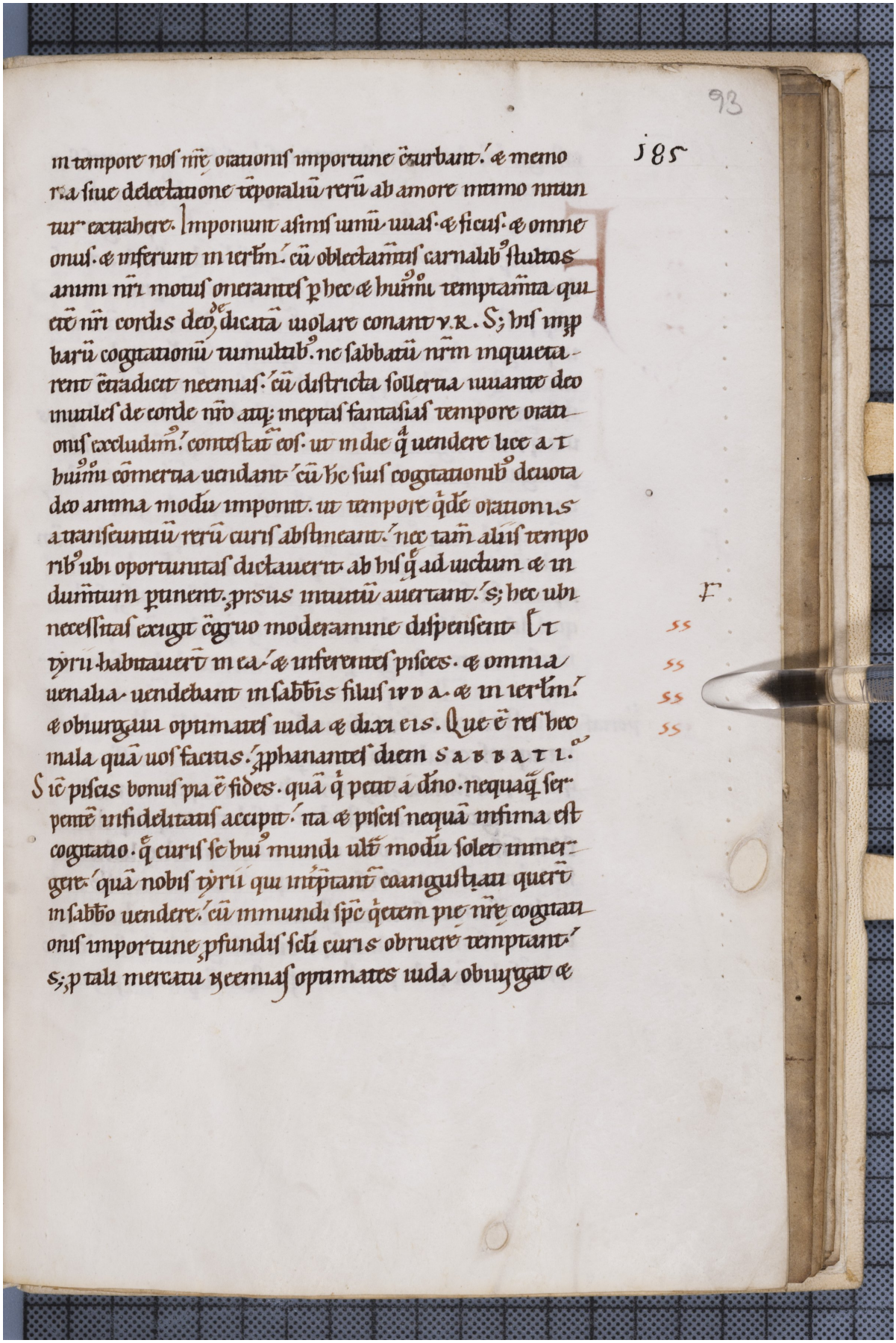

93

185

in tempore nos nre orationis importune eurbant. & memo
ria siue delectatione tporaliu rerū ab amore mamo nrum
tur extrahere. Imponunt asinis umū uuas. & ficus. & omne
onus. & inferunt in ierlm. cū oblectamtis carnalib' stultos
animi nri motus onerantes p hec & huiūmi temptamta qui
etē nri cordis deo dicata uiolare conantur. S; his imp
barū cogitationū tumultib'. ne sabbatū nrm inquieta
rent eradicat neemias. cū districta sollertia iuuante deo
inutiles de corde nro atq; ineptas fantasias tempore orati
onis excludim'. contestat eos. ut in die q uendere luce at
huiūmi cōmertia uendant. cū hc suis cogitationib' deuota
deo anima modu imponit. ut tempore qdē orationis
a transeuntiū rerū curis abstineant. nec tam aliis tempo
rib' ubi oportunitas dictauerit ab his q ad uictum & in
dumtum punent. prsus inuitū auertant. s; hec ubi
necessitas exigit cōgruo moderamine dispensent Ty
rii habitauerū in ea. & inferentes pisces. & omnia
uenalia uendebant in sabbis filis iuda. & in ierlm.
& obiurgauit optimates iuda & dixit eis. Que ē res hec
mala quā uos facitis. pphanantes diem sabbati.
Sic pisces bonus pa ē fides. quā q petit a dno. nequaq ser
pentē infidelitatis accipit. ita & piscis nequā infima est
cogitatio. q curis se hui mundi ultē modu solet immer
gere. quā nobis tyrii qui inptantē coangustiam querē
in sabbo uendere. cū immundi spē q etem pie nre cogitati
onis importune pfundis scli curis obruere temptant.
s; p tali mercatu neemias optimates iuda obiurgat &